

CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL

SECCIÓ SINDICAL D'AUTOBUSOS DE BARCELONA

info@cgtbus.com / www.cgtbus.com

A l'atenció de Jordi Hereu i Boher, Alcalde de Barcelona,

Ens dirigim a vostè amb la intenció d'informar-lo de la greu situació laboral que estan vivint els conductors d'autobusos de TMB i de les possibles conseqüències que poden implicar a la ciutadania de Barcelona.

La signatura de l'últim conveni col·lectiu (2005-2008) per part dels sindicats Sit, Ugt i Ccoo, sense respectar el resultat del referèndum realitzat, ha desembocat en una important crispació per part de la majoria del col·lectiu de conductors que van veure frustrada la seva demanda més sentida: Dos dies de descans a la setmana.

La manca de descansos, afegida a l'elevat número d'hores treballades a l'any (1690 hores efectives, 83 hores de presència mínimes, 80 hores extres obligatòries, 7 dies de feina en festes oficials, temps partit, etc.), dona com a resultat una sèrie de conseqüències que afecten tant els treballadors o treballadores, com el ciutadà que hem de transportar.

A tall d'exemple, un conductor comença a la cotxera de Triangle a les 6:29 de la matinada, condueix fins a les 10:40 i el releva un company al C/ St. Antoni Mª Claret amb Roger de Flor, després està fins a les 12:24 al carrer per agafar a aquesta hora un altre autobús al C/ Indústria amb Nàpols i conduir fins a les 15:59 on torna ha ser rellevat definitivament a Pl Congrés.

Tenint en compte que pot trigar una mitja d'una hora per anar i una hora per tornar de la feina, aquest company o companya ha destinat 1h30m a la feina i ha començat i acabat la seva feina en 4 punts diferents. Multipliqui les hores de treball per sis dies a la setmana i entendre la raó per la qual els conductors necessitem més descansos.

Entre les diferents problemàtiques que es deriven de la manca de descansos (només recordar que tenim 5 dies de descans mensualment) hem de remarcar:

1. Una conciliació de vida familiar i laboral molt difícil de dur a terme. No és una casualitat que cada cop són més els treballadors i treballadores que s'agafen la reducció de jornada per fill, com una manera de poder estar més amb els seus.

Una altra dada que confirma aquesta mancança de conciliació familiar és l'augment considerable de companys i companyes que agafen alguns dels seus 20 dies de permís no retribuït, ajustant-se el cinturó per poder estar més amb la família.

2. Un alt nivell de tensió entre els conductors i conductores que ha fet disparar totes les alarmes pel nivell d'agressions que patim com a col·lectiu. El complicat tràfic de la ciutat, la tardança entre autobusos deguda a la gestió de segons quines línies, fent que la desesperació d'alguna gent es tradueixi en agressivitat i la pèrdua del respecte cap a la

figura del conductor, ha derivat en agressions cap al conductor i conductora. (35 agressions físiques al 2006, 28 fins al dia d'avui. En relació a les agressions verbals no hi ha constància, però sabem que són diàries).

3. A tot això li hem d'afegir que, a sobre, els companys i companyes suplents saben només amb un dia d'antelació quin horari realitzaran a l'endemà i en quina línia estaran (amb tot el que això comporta de greu per poder organitzar la vida privada/familiar) i, encara més, els més nous ni han rebut la formació necessària per tenir la seguretat de conèixer totes les línies de la seva cotxera. Això, òbviament, comporta encara més un estat de nervis molt important.

4. L'alt nivell de baixes per qüestions psicològiques (depressió, ansietat, etc.). Segons l'Informe de Salut de l'any 2002-2004, les enfermetats psicològiques eren la segona causa de baixes a l'empresa, després de les muscoesquelètiques. A dia d'avui encara no tenim dades de l'Informe del 2004-2006.

Des de la secció sindical de la CGT d'Autobusos de TMB, el sindicat més votat en aquesta empresa, hem aportat a la direcció de l'empresa, tant durant la negociació de conveni com després d'ella, alternatives i millores en el sistema de descansos per tractar de millorar la qualitat de vida dels treballadors i del propi servei que oferim a la gent de Barcelona. Desgraciadament, aquestes propostes i demandes no han estat escoltades i, per aquest motiu, entenem que només si el tema surt de l'empresa i truca a la porta de l'Ajuntament, dels partits polítics i de les associacions de veïns podrem trobar una sortida que beneficiï a tots i totes.

Des d'aquí ja els informem que durant el mes d'octubre els treballadors d'autobusos de TMB, junt a la CGT, durem a terme una campanya de sensibilització pública per mostrar la problemàtica que patim i que volem solucionar.

Al novembre, una Assamblea de conductors d'autobusos de TMB decidirà, segons el canal de diàleg que s'hagin obert durant aquest mes, si s'han de prendre mesures més fortes per tal de fer escoltar la nostra veu.

Esperem poder comptar amb el seu suport per entre tots i totes, fer que tant el govern de l'Ajuntament de Barcelona com la direcció d'autobusos de TMB s'avingui a arribar a un punt d'acord sobre el tema dels descansos que satisfaci els conductors de TMB.

Per qualsevol consulta, pot trucar a:

V.O. Mellado: 686 440 173

J. Garganté: 669 171 957

Secció Sindical de la CGT d'Autobusos de TMB

15 d'Octubre de 2007